

Ninatark

Sünnipäeva intervjuu direktor Ruth Ahvenaga

Igal aastal tähistab Tartu Veeriku Kool oma sünnipäeva, tänavu lausa 25. korda. Alates 2004. aastast on kooli direktoriks Ruth Ahven.

Kuidas Te direktori töö saite?

Noo, kuidas ma sain. Eelmine direktor jäi koju ja siis ma kandideerin lühidalt öeldes, aga pikemalt öeldes tulin ma 1992. aastal siia kooli inglise keel õpetajaks septembrikuus, detsembri kuus sain ma õppealajuhatajaks, ja kui direktor 2004. aasta jaanuaris jäi haiguslehele, siis ma sain tema kohusetäitjaks. Seejärel tehti mulle ettepanek kandideerida direktoriks.

Kas Teile meeldib see töö? Miks just direktor, mitte õpetaja?

Direktori töö on selles mõttes väga huvitav töö, et direktor peab olema nii õpetaja kui ka aru saama majandusasjadest. Ta peab teadma, mismoodi hästi tundi anda, mida oleks vaja, et õpetaja saaks hästi tundi anda, mismoodi õpilastega hästi suhelda.

Kas Teil on palju tööd, mis Te täpsemalt teete?

Tegelikult on küll palju tööd, sellepärast, et igasugust aruandmist ja dokumentide täitmist ja ettevalmistamist on päris palju.

Millised õpilased paremini meelde jäävad - head või halvad?

Meelde jäävad need õpilased, kellega ma olen kokku puutunud. Need õpilased, kes on lihtsalt iga päev koolitunnis ja kellega ma isiklikult kokku ei puutu, nii meelde ei jää. Aga üldiselt võin ma küll öelda, et nägupidi tean ma kõiki Veeriku kooli õpilasi. Kui keegi mulle tänaval vastu tuleb ja arvab, et direktor teda ei tea, siis ta eksib sügavalt.

Kas Teie kooliajal olid ka õpetajate päevad?

Kui mina koolis käisin, siis mina ei mäleta, et koolis oleksid olnud õpetajate päevad.

Mis koolis Te ise käisite?

Mina käisin Tartu 10. keskkoolis, mis on nüüd Tartu Reiniku Kool.

Mida Te mäletate esimesest koolipäevast Tartu Veeriku Koolis?

Ma sattusin Tartu Veeriku Kooli väga juhuslikult. See, et ma siin inglise keelt hakkam õpetama, selgus nädal enne 1. septembrit. See oli aasta 1992. Siis toimus kooliaasta avaaktus kooli sisehoovis, mitte aulas. Mäletan, et oli päris kena ilm, kogu koolipere oli sisehoovis koos ja ma mäletan, et kui direktor tutvustas õpilastele, et inglise keelt hakkab õpetama Ruth Ahven, siis käis õpilastest mõnus sumin läbi.

Kuidas on kool võrreldes 1992. aastaga muutunud?

Minu meelest pole Veeriku kool üldse enam see kool, mis oli 20 aastat tagasi, kui mina siia kooli tulin. Veeriku kooli õpilased on muutunud hästi toredateks ja õpihimulisteks. Kõik saavad aru, milleks nad peavad õppima.

Foto: Kristiina Järve

Aasta õpetaja 2012 on Maris Vilms

Nagu igal aastal valiti ka sel aastal aasta õpetaja. Aasta õpetaja 2012 Veeriku koolis ja Tartu linnas on Maris Vilms. Maris on meie kooli sotsiaalpedagoog. Ninatark uuris, kes on Maris ja mis tööd ta koolis õigupoolest teeb.

Mida teeb sotsiaalpedagoog?

Sotsiaalpedagoog aitab mõista, et igale probleemile on lahendus. Ta tegeleb ka hariduslike erivajaduslike õpilaste õppe koordineerimisega.

Mis on kõige levinumad probleemid, millega Te iga-päevaselt tegelete?

Kõige levinumad probleemid on kui jäetakse koolikohustused täitmata ja on õpiraskusi.

Kelle käest Teie kooliajal nõu saite?

Ma sain nõu vanemate ja klassijuhataja käest. Tol ajal ei olnud psühholoogi ega sotsiaalpedagoogi.

Mitu aastat Te meie koolis olete töötanud?

Jaanuaris saab viis aastat.

Kuidas Te siia kooli sattusite?

Ma sattusin juhuslikult lugema Postimehe töökuulutust, kus kutsuti inimesi Tartu Veeriku Kooli sotsiaalpedagoogiks.

Kas Teile meeldib meie koolis ja miks?

Jah, mulle meeldib küll siin koolis, sest siin on toredad õpilased ja õpetajad.

Kelleks Te väiksenä saada tahtsite?

Ma tahtsin saada õpetajaks ja telediktoriks.

Mis koolis Te ise väiksenä õppisite ja kus elasite?

Ma elasin Tallinnas ja käisin neljanda klassini Tallinnas koolis. Viidendasse klassi tulin Tartu Kunstigümnaasiumisse.

Miks Teile meeldib Teie töö?

Kõik päevad on erinevad, väga hea tunne on näha, kuidas probleemid lahenevad.

Mis Te arvate, miks Te aasta õpetajaks saite?

Minu tööd tunnustati ja pandi tähele. Aitäh selle eest!!!

Karmen Kaar ja Eliise Oras

Foto: erakogu

Niiiii palju on õppida...

Õpilased kurdavad, et kodus antakse palju õppida. Ja need, kellel on palju õppida, hilinevad sageli kooli... Vähemalt meile tundub nii. Uurisime 6.-8. klassi õpilastelt, kuidas õppimise ja hilinemisega lood on.

6. klassis hilinetakse keskmiselt 3 korda nädalas, 7. klassis hilinetakse keskmiselt 5 korda nädalas, 8. klassis aga keskmiselt umbes 6 korda nädalas. Seega... Mida vanem õpilane, seda rohkem tema tundi hilineb.

Kui kodutööde hulgaks määrata 100% - ehk siis 6 tundi päevas ja 6 aines õppida – siis keskmiselt jääb kodutöid päevas keskmiselt 74%. See tähendab, et umbes 5 aines tuleb tuupida. Vahel peavad õpilased terve oma õhtuse aja koduseid töid tegema ega saa trenni minna või muude huvialade/ hobidega tegeleda. Meie teame! Õpilased arvavad, et kodutöid võiks vähem olla, et õhtul oma tegemistega tegeleda. Aitäh Liisa, Hanna, Jaanika, Triinu, Markus, Markus, Karoli, Junko.

Esimest korda koolis

Kõik, kõik on uus septembrikuus... Mõned õpilased tulid 1. septembril meie kooli esimest, teised viimast korda. 1. klasse on sel aastal palju – tervelt kolm. Kui vahetunni ajal algklassikorpusesse minna, võidakse sind pikali joosta. Eks me ise olime ka kunagi sellised, nii et anname väikestele andeks. Nüüd aga on hea võimalus saada esimese klassi õpilaste kohta rohkem teada.

Rääkisime Steni ja Elianniga, kes õpivad 1. klassis. Nad olid küll väga arglikud, kuid midagi me ikka teada saime. Elianni õde on juba koolitüdruk, nii et tal on enam-vähem teada, mida koolilt oodata, Stenil õde-venda pole, tema jaoks on kool täiesti uus kogemus.

Koolis käia meeldib neile mõlemale. Hinded on neljad-viied. Lasteaeda kumbki tagasi ei taha, kuid ühele neist tundub kool siiski väsitav. Klassikaaslastega saadakse hästi läbi, kõige paremini oma pinginaabriga. Lemmiktund on mõlemal kehaline kasvatus. Kõige vähem meeldib Eliannile inglise keel, sest liiga palju on vaja pähe õppida. Stenile meeldivad kõik ained. Enamus ajast koolis raske pole. Kui vaja, kasutatakse abilistena nii ema, isa kui ka õde. Kõige toredamad on muidugi vahetunnid! Soovime Eliannile, Stenile ja kõigile teistele 1. klassi õpilastele põnevaid koolitunde, palju teadmisi ja häid sõpru kõigiks Veeriku koolis õppimise aastateks!

Foto: Saara Selgmäe ja Birgit Kits

Uus õpetaja

Koolis on uus õpetaja *Õie Kurdgelia*, kes õpetab 4.-9. klassidele inglise ja vene keelt.

Kuidas Teile tundub Veeriku kool?

See on armas väike kool toredate lastega.

Miks Te valisite just meie kooli?

Ma valisin selle kooli juhuslikult ja paari asjaolu kokkulangemisel.

Kas Te olete varem ka kuskil koolis õpetanud?

Olen üle 20 aasta olnud õpetaja, sh Gruusias, Valga Vene koolis õpetasin 3 aastat inglise ja eesti keelt. Enamasti olen õpetanud inglise keelt. Paralleelselt olen õpetanud eesti keelt täiskasvanutele (valmistanud välismaalasi ette kategooriaeksami).

Kelleks Te tahtsite lapsena saada?

Lapsena tahtsin ma saada stjuardessiks, et palju ringi reisida.

Millega armastate tegelda vabal ajal?

Mulle meeldib lugeda, jalutada ja vaadata telekat.

Palun iseloomustage ennast.

No ma arvan, et ma olen aus, kohusetundlik, abivalmis, sõbralik, hooliv ja mõistev.

Kui me *Õiet* intervjuerisime, oli meil üks küsimus, millele *Õie* ütles, et seda peame õpilastelt küsima. Küsimus kõlas: „Kuidas suhtuvad õpilased teisse?“ Uurisime, õpilased vastasid, et õpetaja *Kurdgelia* on lahke ning mõnikord tundub, et osa õpilastest kuritarvitab õpetaja lahkust.

Sandra Assak ja Annette Kits

Uus poiss

Mõnikord juhtub nii, et esimesel koolipäeval leiad end uuest koolist, kuigi tegu pole enam 1. klassi juntsuga. 6.a klassis on uus poiss *Ott*, kes seni õppis Tallinna lähedal *Jüri Gümnaasiumis*.

Foto: : Kristiina Järve

Kuidas uus kool meeldib?

Ott: „Mulle meeldib uus kool.“

Mis sulle selle kooli juures meeldib?

Ott: „Mulle meeldib see, et siin on head õpetajad.“

Mis sulle selle kooli juures ei meeldi?

Ott: „Ei olegi eriti midagi, mille üle kurta.“

Kas sa oled uue klassiga rahul?

Ott: „Uue klassiga olen ma rahul, sest see on vahva klass!“

Mis on siin koolis erinevat võrreldes eelmise kooliga?

Ott: „See kool on natukene väiksem, kuid muidu on sarnane.“

Karl Kask ja Ott Pärn

Foto: Kaari-Lotta Kirs

Matkapäev

Sügisene matkapäev toimus neljapäeval, 20. septembril Viti-palus. Vitipalus matkasid 4.-9. klasside õpilased, algklassid külastasid matkapäeva raames muid kohti.

Matkarajal tuli täita palju erinevaid ülesandeid. Kõige rohkem jäi mulle meelde õpetaja aitamine, see oli lõbus. Matkarajal olid märgid puude peal, mis näitasid, kuhupoole minna ja mida teha. Rajal oli palju mägesid. Kõige halvem oli see, et seal võis kergesti kukkuda või endale haiget teha, aga kes mõistlikult käitus, sel ei juhtunud midagi. Vahepeal käskis õpetaja meil mäest üles joosta ja tegelikult oli see tore.

Rajal oli üks pikk trepp, mis viis jõe äärde. Allaminek oli kergem kui ülestulek, sest jõe ääres oli õunapuu ja taskus olevad õunad olid lisaraskuseks.

Söögiks oli meil kanasupp ja magustoiduks moosisaiake. Mulle tundub, et igakord, kui me kuhugi matkama lähme, on meil söögiks kanasupp. Lõunasöögipaigas oli varjualune, kus istuda ja süüa. Seal oli ka lõkkekoht, kuhu keegi oli unustanud oma kaks viinerit.

Minu arvates oli matkapäev tore!

Kathriin Voika

Tõruuuuuuuu!

Juba mitmendat aastat järjest võib ühel sügisnädalal näha, kuidas kooli tullakse tavatult suurte kottidega, mõnikord tassivad neid lausa emad-isad või vanaemad-vanaisad. Kotis pole aga mitte õpikud, vaid hoopis tammetõrud. Tammetõrusid korjatatakse Elistvere loomapargi asukatele ning kõige rohkem tõrusid kogunud klass saab auhinnaks ekskursiooni Elistvere loomaparki.

Mis see endast kujutab?

Tammetõrude korjamine on igaaastane füüsiline tegevus, mida armastavad rohkem väiksemad lapsed. Paljud vanemad ja suuremad lapsed ei viitsi seda teha või ei leia selle jaoks aega. Kurdetakse, et see on igav või paneb selja valutama.

Samas on sõbraga korjata palju toredam kui üksi. Nii on lõbus ja läheb kiiremini ning lihtsamalt. Sõbraga saab teha tammetõrusõda ja igasuguseid huvitavaid tegemisi, näiteks tõruloomi.

Küsisime viieteistkümnelt 1.a ja 2.a klassi õpilastelt, kas neile meeldis tammetõrude korjamine. Saime teada, et kümnele meeldis ja viiele ei meeldinud. Üks neist ütles, et see on igav tegevus ja tema sellest osa ei võta.

Tulemused

Neljandat aastat toimunud ülekoollisest tammetõrude kogumisest võttis osa 14 klassi. Esimese koha võitja 4.a klass tõi kooli 181 kg tõrusid. Teise koha sai 3.a klass ja kolmanda 3.b klass. Kokku korjati 926 kg tammetõrusid, mis on väga hea tulemus ja loomad saavad kõhu täis. Ja pole need seljad väga haiged midagi!

Foto: Cassandra Jugaste

Cassandra Jugaste ja Kristin Silm

Õpetajate päev

Tähistasime koolis 5. oktoobril õpetajate päeva. Uurisime muljeid nii õpetajate asemikelt kui ka meie päris õpetajalt. Vastasid 9.a klassi õpilane Made Rästas, 9.c klassi õpilane Kerli Markus ja õpetaja Signe Varendi.

Mida arvate võimalusest olla õpetaja?

Made ja Kerli: „See on väga raske, aga lahe kogemus. Mõnikord ajas närvi. Vajab palju pingutust, et klass oleks vait.“

Kuidas õpilased tundides käitunud?

Made ja Kerli: „Pisikestega oli lihtne, aga vahel unustasid nad end ära. Oli ka klasse, kus oli mõni õpilane, kellele meeldis teha pulli.“

Kuidas on teie suhtumine õpetajatesse muutunud?

Made ja Kerli: „Saime aru, kui raske see töö tegelikult on.“

Kui saaksite aega tagasi kerida, mida teeksite teisiti?

Made ja Kerli: „ Oleks võinud oma vaba 15 minutiga midagi paremat teha.“

Miks valisite õpetamiseks just algklasside inglise keele?

Made ja Kerli: „Tahtsime väikeseid ja see oli ainuke, mis veel alles oli. Oskame ka väga hästi inglise keelt, see tegi töö lihtsamaks.“

Foto: Signe Varendi

Kuidas õpilased õpetajatena hakkama said?

Signe: „Minu asendajad said väga hästi hakkama, kuigi neil tuli ette olukord, kui nad ei teadnud, kus klass on, aga leidsid selle lõpuks üles. Nii palju kui mina kuulnud olen, siis said ka teised hästi hakkama.“

Mida mäletate enda õpetajate päevast?

Signe: „See oli väga eriline päev, et ma sain õpetada alles 12. klassis, sest käisin gümnaasiumis. Ootasin seda päeva väga, sest teadsin juba siis, et tahan saada õpetajaks.“

Kuidas on Teie arvates õpilastel esimesel veerandil läinud?

Signe: „Sügis tuli ootamatult, paljud lapsed pole välja puhanud ning seda on nende hinnetest näha.“

Meie arvates läks õpetajate päev väga hästi. Kuigi õppeala juhtaja asemik Birgit Kerna ütles, et mõningatesse tundidesse „õpetajad“ hilinesid või üldse puudusid, siis meie tundides seda ei juhtunud, pigem vastupidi. Tundides sai tantsitud ja lauldud, aga tõsine töö ei puudunud. Eelnevate aastatega võrreldes oli see eriline oma kolme klassi

õpetajatega. Oli tore näha, et nad olid suutnud meile tegevused välja mõelda. Kokkuvõttes oli see üks kordaläinud päev.

Karoli Kapp ja Auli Sander

“Direktor” Martin Sögel ja
“õppealajuhataja” Birgit Kerna
Foto: Riin Grossmann

Trikitõukeratturid

Rene, Markus, Richard ja Markus on kõik tõuksihullud. Nad ei kasuta neid ainult edasiliikumiseks, vaid teevad nendega trikke. Poisid viivad kõik jutud varem või hiljem tõukeratta teemadele, seega tutvustavad nad nüüd oma hobi.

Rene oli kõige esimene meie seast, kes hakkas sõitma. Tema hakkas niimoodi sõitma, et ükskord, kui ta läks Veeriku kooli ette, sõitis seal Egert Roio oma Razeri tõukerattaga. Rene läks, küsis temalt, palju selline tõukeratas maksab ja oli huvitatud, kust sellist osta. Hiljem hakkas see huvitama Markust, kes ostiski endale tõukeratta. Pool aastat hiljem sai Richard tõukeratta ja nii me kõik hakkasimegi tõukerattaga sõitma.

Trikitõukerattaga sõitmiseks läheb kõigepealt vaja tõukeratast. Seejärel kaitsevarustust. Tõukeratta peamine kaitsevahend on KIIVER, edasi tulevad põlvekaitsemed, küünarnukikaitsemed ning kindad.

Trikitõukeratas sai Eestis kuulsaks kahe tuhandete keskel. Esimene trikitõukeratta sõitja Eestis oli Madis Kukk. Ta hakkas trikitõukeratast sõitma aastal 2004. Praegu on Eesti parim sõitja Harley Harin. Tema sponsor on Rebel, mis on Eestis üks kuulsamaid tõuksilehekülgi. Rebel müüb varuosi ehk siis tänu sponsorile saab Harley sealt juppe tasuta.

Normaalse tõukeratta hind on 149-600 eurot. Kõige kuulsam trikitõukeratta firma on MGP ehk Madd Gear Pro. See firma on üks tugevamaid maailmas. Samas saab osta ka odavamaid tõukerattaid nagu Grit, Slamm või Razor. Paremad poed, kust osta tõukerattaid ja nende varuosi, on Rebel.ee, Nose.ee ja Tõukeratas.ee, kuid tänapäeval saab tõukeratta varustust ka teistest rattapoodidest.

Tartus on kaks skatepark'i. Üks skatepark on väli-skatepark, mis asub laululava lähedal. Teine skatepark on skatehall, mida kutsutakse Sisekaks. Sisekaks maksab, aga väli-skatepark'i saavad kõik tasuta kasutada.

Foto: Kristiina Järve

Markus Sõgel, Markus Kontkar, Richard Soon, Rene Mäesepp

PILTUUDIS

Oktoobri teisel nädalavahetusel selgitati välja lauamängu Scrabble osavamad mängurid Tartu kooliõpilaste hulgas. Esikoha sai oma vanuserühmas 5.a klassi õpilane Hanna Riia Allas. Palju õnne!

Foto: Kristiina Järve

Soovitusi vaheaajaks

Me kõik teame, et varsti-varsti on kätte jõudmas selle õppeaasta esimene vaheaeg. Sõbrad lähevad maale või reisima ja sina istud kodus. Niisama väljas käia ja ringi uidata on väga mõttetu. Mida siis peale hakata? Võiksid lugeda ju kohustuslikku kirjandust, aga kes seda ikka viitsib. Võiksid minna ka vanaema-vanaisa juurde paariks päevaks, see ei loe, et nad on vanad. Võid nendega koos kaarte mängida, sest nemad oskavad seda kõige paremini. Võid oma ema-isaga minna Emajõe peale paadiga sõitma. Võid minna jalgrattaga Raadile sõitma. Kui on väga igav ja sa oled kogu aeg arvutis, siis otsi oma vanad sõbrad üles, näiteks oma lasteaiakaaslased. Tee nendega midagi koos, sest igavus võib teha haigeks.

KUI SUL ON IGAV

Võta mängukaardi pakk ning hakka neid nipsuga eemalasetsevasse mütsi (ämbrisse, korvi) loopima.

Rebi vanadest ajakirjadest endale meeldivaid pilte välja ning meisterda nendest kaarte ja seinapilte. Kunst on alati lõbus.

Vaata, kui kaua suudad hinge kinni hoida. Võta stopperiga aega.

Pane laua peale sulg, pastakas või mõni muu kerge asi ning ürita seda oma mõttejõuga liigutada.

Mine Youtube'i ja vaata kõik uued muusikavideod ära, kuula ka Korea laule ("Gangnam Style" ja "Bubble Pop").

Harjuta arvutis kiiremat trükkimist ilma klaviatuurile vaatamiseta.

Pane muusika põhja ning karga mööda tuba ringi nagu segane (vaata, et kardinad ikka ette tõmbad).

Meisterda paberlennuk ning lennuta seda.

Tee mõni naljavideo ja saada see oma sõpradele.

Sega mõned vanad küünelakid huvitavama värvi saamiseks kokku.

Googelda enda nime ja vaata, mis huvitavat informatsiooni sa leiad.

Sama võid teha ka sugulaste ning tuttavate nimedega.

Jälgi binokli või millegi muuga naabreid.

Kirjuta jutuke, kus kõik sõnad algavad sama tähega.

Pildista digikaameraga huvitavast ja kunstilisest vaatenurgast tavalisi asju (WC- paberit, küünalt, ukselinki jne).

Kirjuta Google Translationisse kuulsate Eesti laulude sõnu ning vaata, kui naljakalt Translation need inglise keelde tõlgib või vastupidi.

Kui need asjad on kõik tehtud, siis ongi juba vaheaeg läbi ja sõbrad koolis tagasi.

Ilusat koolivaheaega !

Sandra Assak ja
Annette Kits